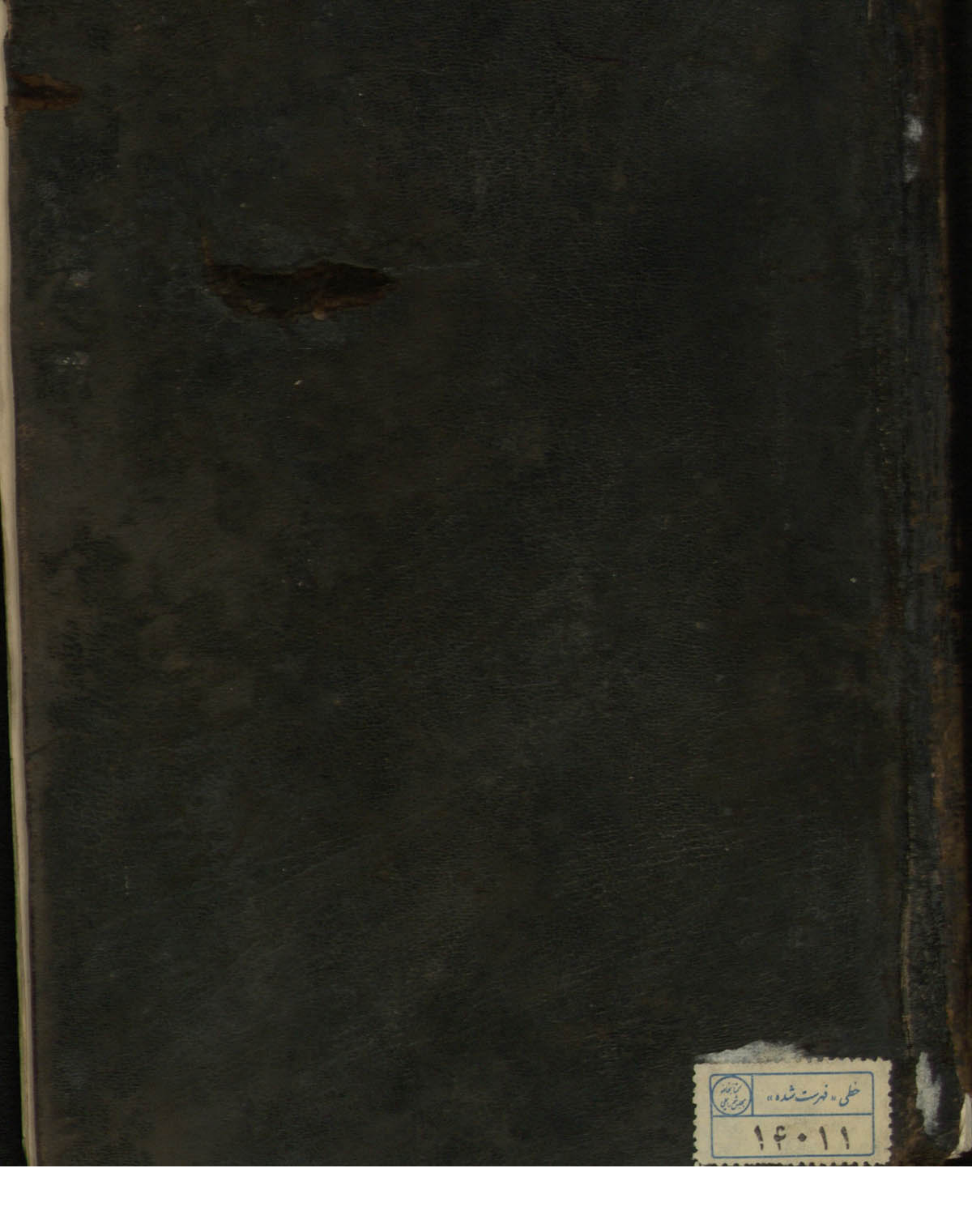
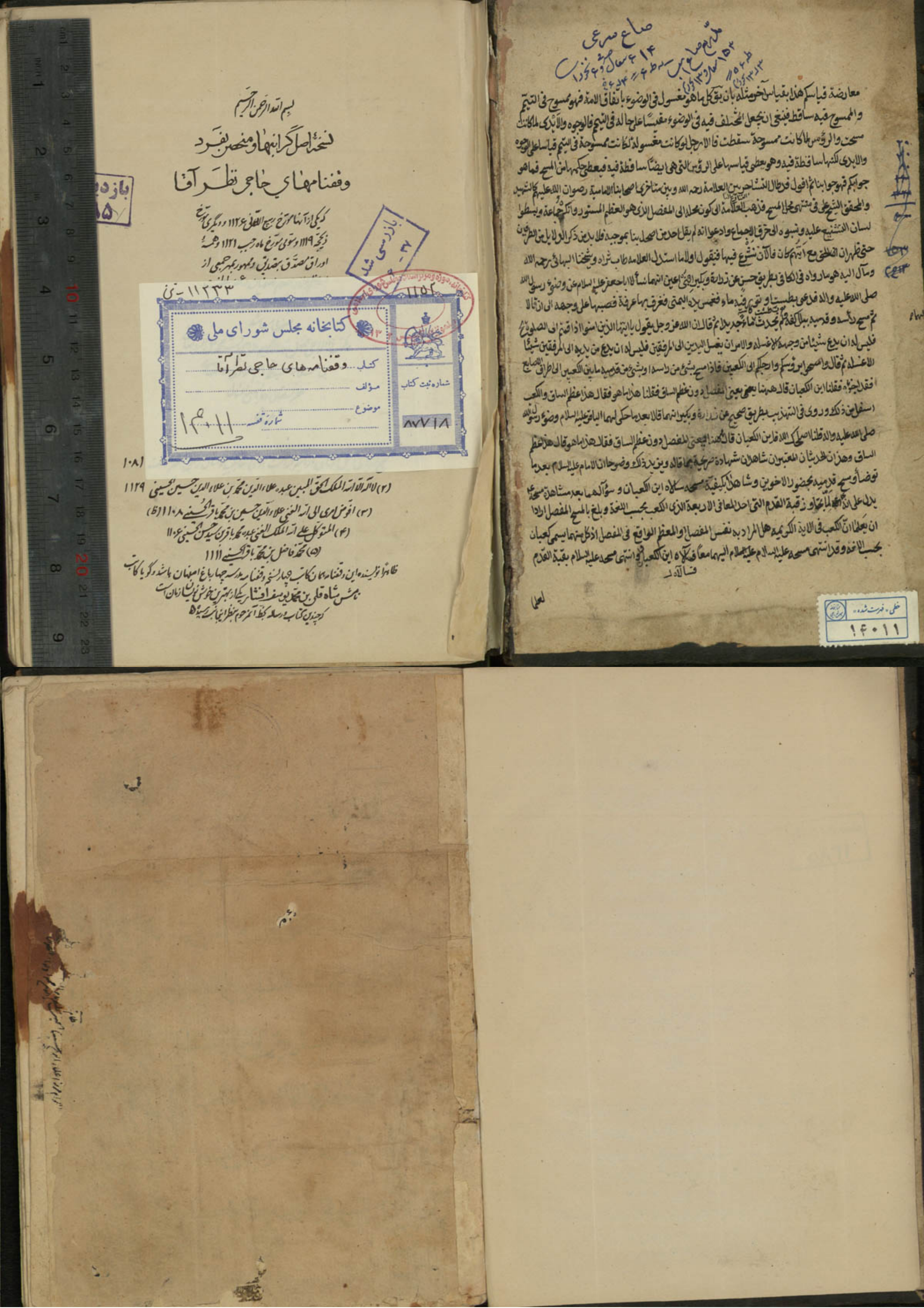

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخهٔ اصل گرانبها و منحصر بفرد

وقفنامه‌های حاجی نظر آقا

که یکی از آنها مورخ ربیع الثانی ۱۱۲۶ و دیگری مورخ
ذیحجه ۱۱۱۹ و سومی مورخ ماه رجب ۱۱۲۱ و همهٔ
اوراق مصدق بتصدیق و ممهور بمهر جمعی از

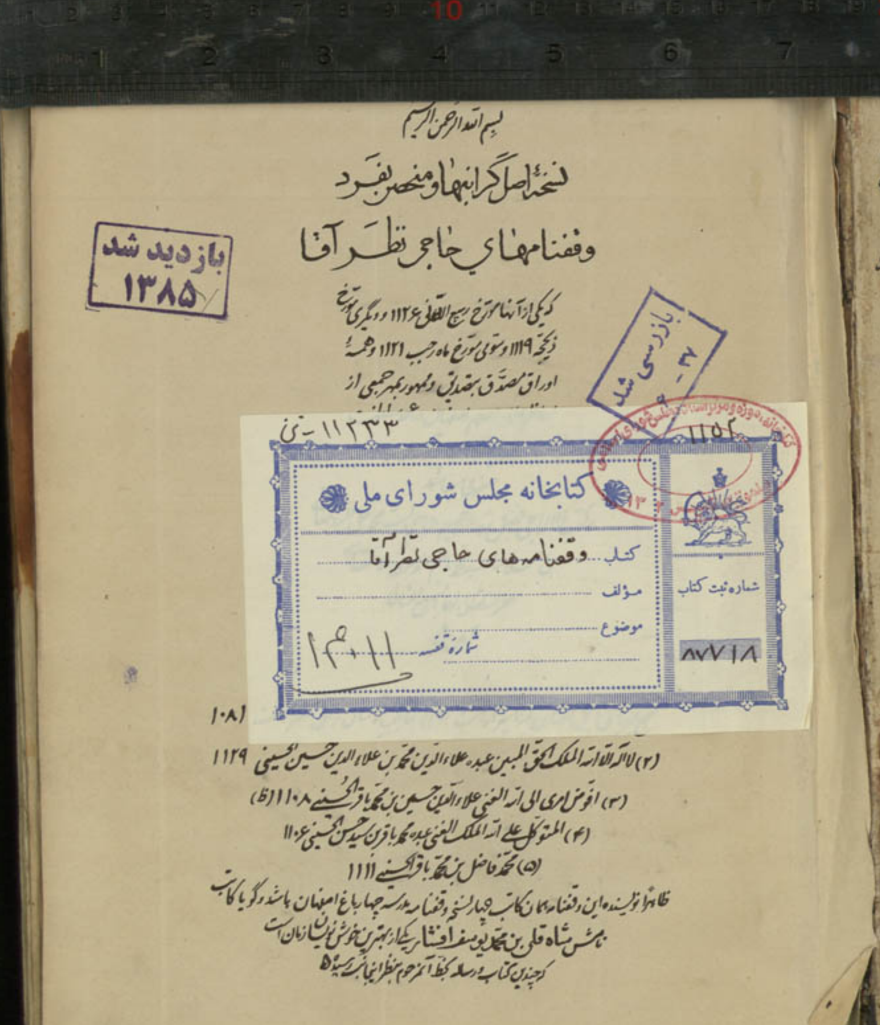
۱۰۸۱

(۲) لا اله الا الله الملک الحق المبین عبده علاء الدین محمد بن علاء الدین حسین الحسینی ۱۱۲۹
(۳) اتوض امری الی الله الغنی علاء الدین حسین بن محمد باقر الحسینی ۱۱۰۸ (؟)
(۴) المتوکل علی الله الملک الغنی عبده محمد باقر بن سید حسن الحسینی ۱۱۰۶
(۵) محمد فاضل بن محمد باقر الحسینی ۱۱۱۱

ظاهراً نویسنده این وقفنامه همان کاتب چهار نسخه وقفنامه مدرسه چهارباغ اصفهان باشد و گویا کاتب
همش شاه قلی بن محمد یوسف افشار یکی از بهترین خوشنویسان زمان است
که چندین کتاب و رساله بخط آن مرحوم بنظر اینجانب رسیده

معارضة قياسكم هذا بقياس آخر مثله بان يقال كل ما هو مغسول في الوضوء باتفاق الامة فهو ممسوح في التيمم
والممسوح فيه ساقط فينبغي ان يجعل المختلف فيه في الوضوء مقيساً على حاله في التيمم فالوجوه والايدي لما كانت
مسحت والرؤس لما كانت ممسوحة سقطت فالارجل لو كانت مغسولة لكانت ممسوحة في التيمم قياساً على الوجوه
والايدي لكنها ساقطة فيه وهو يعطي قياسها على الرؤس التي هي ايضاً ساقطة فيه فيعطي حكمها من المسح فما هو
جوابكم فهو جوابنا ثم اقول قد طال التشاجر بين العلامة رحمه الله وبين متاخري اصحابنا الامامية رضوان الله عليهم كالشهيد
والمحقق الشيخ علي في منتهى محل المسح فذهب العلامة الى كون محله الى المفصل الذي هو العظم المستور وانكر جماعة وبسطوا
لسان التشنيع عليه ونسبوه الى خرق الاجماع وادعوا انه لم يقل احد من اصحابنا بموجبه فلا بد من ذكر الدلايل من الطرفين
حتى يظهر ان الحق مع ايهم كان فالآن نشرع فيها فنقول اولاً ما استدل العلامة طاب ثراه وشيخنا البهائي رحمه الله
ومآل اليه هو ما رواه في الكافي بطريق حسن عن زرارة وبكير ابني اعين انهما سألا اباجعفر عليه السلام عن وضوء رسول الله
صلى الله عليه وآله فدعى بطست او تور فيه ماء فغمس يده اليمنى فغرف بها غرفة فصبها على وجهه الى ان قالا
ثم مسح رأسه وقدميه ببلل كفه لم يحدث لهما ماء جديداً ثم قال ان الله عز وجل يقول يا ايها الذين آمنوا اذا قمتم الى الصلوة
فليس له ان يدع شيئاً من وجهه الا غسله وامر ان يغسل اليدين الى المرفقين فليس له ان يدع من يديه الى المرفقين شيئاً
الا غسله ثم قال وامسحوا برؤسكم وارجلكم الى الكعبين فاذا مسح بشيء من رأسه او بشيء من قدميه ما بين الكعبين الى اطراف الاصابع
فقد اجزأه فقلنا اين الكعبان قال ههنا يعني المفصل دون عظم الساق فقلنا هذا ما هو فقال هذا عظم الساق والكعب
اسفل من ذلك وروى في التهذيب بطريق صحيح عن زرارة وبكير انهما قالا بعد ما حكى لهما الباقر عليه السلام وضوء رسول الله
صلى الله عليه وآله قلنا اصلحك الله فاين الكعبان قال ههنا يعني المفصل دون عظم الساق فقال هذا ما هو قال هذا عظم
الساق وهذان الحديثان المعتبران شاهدان شهادة صريحة بما قاله ويؤيد ذلك وضوحاً ان الامام عليه السلام بعد ما
توضأ ومسح قدميه بحضور الاخوين وشاهدا كيفية مسحه سألاه اين الكعبان وسؤالهما بعد مشاهدة مسحه
يدل على انه لما تجاوز قبة القدم التي احد المعاني الاربعة الذي الكعب بحسب اللغة وبلغ بالمسح المفصل ارادا
ان يعلما ان الكعب في الآية الكريمة هل المراد به نفس المفصل او العظم الواقع في المفصل اذ كل منهما يسمى كعباً
بحسب اللغة وقد انتهى مسحه عليه السلام اليهما معاً فسألاه اين الكعبان فلو انتهى مسحه عليه السلام بقبة القدم

فسألاه

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخهٔ اصل گرانبها و منحصر بفرد

وقفنامهای حاجی نظر آقا

که یکی از آنها مورخ ربیع الثانی ۱۱۲۶ و دیگری مورخ ذیحجه ۱۱۱۹ و سومی مورخ ماه رجب ۱۱۲۱ و همهٔ اوراق مصدق بتصدیق و ممهور بمهر جمعی از

۱۰۸۱

(۲) لا اله الا الله الملک الحق المبین عبده علاء الدین محمد بن علاء الدین حسین الحسینی ۱۱۲۹

(۳) افوض امری الی الله الغنی علاء الدین حسین بن محمد باقر الحسینی ۱۱۰۸

(۴) المتوکل علی الله الملک الغنی عبده محمد باقر بن سید حسن الحسینی ۱۱۰۶

(۵) محمد فاضل بن محمد باقر الحسینی ۱۱۱۱

ظاهراً نویسنده این وقفنامه همان کاتب چهار نسخه وقفنامه مدرسه چهارباغ اصفهان باشد و گویا کاتب همش شاه قلی بن محمد یوسف افشار یکی از بهترین خوشنویسان زمان است که چندین کتاب و رساله بخط آن مرحوم بنظر اینجانب رسیده

معارضة قياساً هذا بقياس آخر مثله بان يقول كل ما هو مغسول في الوضوء باتفاق الامة فهو ممسوح في التيمم والممسوح فيه ساقط فينبغي ان نجعل المختلف فيه في الوضوء مقيساً على حاله في التيمم فالوجوه والايدي لما كانت مسحت والرؤس لما كانت ممسوحة سقطت فالارجل لو كانت مغسولة لكانت ممسوحة في التيمم قياساً على الوجوه والايدي لكنها ساقطة فيه وهو يعطي قياسها على الرؤس التي هي ايضاً ساقطة فيه فيعطي حكمها من المسح فما هو جوابكم فهو جوابنا ثم اقول قد طال التشاجر بين العلامة رحمه الله وبين متاخري اصحابنا الامامية رضوان الله عليهم كالشهيد والمحقق الشيخ علي في منتهى محل المسح فذهب العلامة الى كون محله الى المفصل الذي هو العظم المستور وانكر جماعة وبسطوا لسان التشنيع عليه ونسبوه الى خرق الاجماع وادعوا انه لم يقل احد من اصحابنا بموجبه فلا بد من ذكر الدلايل من الطرفين حتى ظهر ان الحق مع ايهم كان فالآن نشرع فيها فنقول اولاً ما استدل العلامة طاب ثراه وشيخنا البهائي رحمه الله ومال اليه هو ما رواه في الكافي بطريق حسن عن زرارة وبكير ابني اعين انهما سألا ابا جعفر عليه السلام عن وضوء رسول الله صلى الله عليه وآله فدعى بطست او تور فيه ماء فغمس يده اليمنى فغرف بها غرفة فصبها على وجهه الى ان قال ثم مسح رأسه وقدميه ببلل كفه لم يحدث لهما ماء جديداً ثم قال ان الله عز وجل يقول يا ايها الذين آمنوا اذا قمتم الى الصلوة فليس له ان يدع شيئاً من وجهه الا غسله وامر ان يغسل اليدين الى المرفقين فليس له ان يدع من يديه الى المرفقين شيئاً الا غسله ثم قال وامسحوا برؤسكم وارجلكم الى الكعبين فاذا مسح بشيء من رأسه او بشيء من قدميه ما بين الكعبين الى اطراف الاصابع فقد اجزأه فقلنا اين الكعبان قال ههنا يعني المفصل دون عظم الساق فقلنا هذا ما هو فقال هذا عظم الساق والكعب اسفل من ذلك وروى في التهذيب بطريق صحيح عن زرارة وبكير انهما قالا بعد ما حكى لهما الباقر عليه السلام وضوء رسول الله صلى الله عليه وآله قلنا اصلحك الله فاين الكعبان قال ههنا يعني المفصل دون عظم الساق فقلنا هذا ما هو قال هذا عظم الساق وهذان الحديثان المعتبران شاهدان شهادة صريحة بما قاله ويزيد ذلك وضوحاً ان الامام عليه السلام بعد ما توضأ ومسح قدميه بحضور الاخوين وشاهدا كيفية مسحه سألاه اين الكعبان وسؤالهما بعد مشاهدة مسحه يدل على انه لما تجاوز قبة القدم التي احد المعاني الاربعة الذي الكعب بحسب اللغة وبلغ بالمسح المفصل ارادا ان يعلما ان الكعب في الآية الكريمة هل المراد به نفس المفصل او المعظم الواقع في المفصل اذ كل منهما يسمى كعباً بحسب اللغة وقد انتهى مسحه عليه السلام اليهما معاً فسألاه اين الكعبان فلو انتهى مسحه عليه السلام بقبة القدم

فسألاه

لعلى

والسلام علی من شرف الحرمین واول
من وقف فی الموقفین اشرف من ام فی
المسجدین وصلی علی القبلتین سید
الکونین ورسول الثقلین محمد الامجد
فی العالمین المحمود من الاخیار المصطفین
وعلی آله واولاده الواقفین مواقفه
النازلین منازله والعارفین معارفه و
الناهجین مناهجه لتولیة الاحکام

السالکین مسالکه فی شرایع الاسلام حمدا
موقوفا علیه تعالی وقفا مؤبدا وحبسا
صلوة محبوسا له صلی الله علیه واله حبسا
مخلدا ما تعلقت الاوقاف بالخلود ونقیدت
الاوقات بالابود اما بعد باعث بر تحریر
این کتاب صواب ومطلب از تسطیر این خطاب
مستطاب ذکر وبیان آنست که عالیجاه رفعت
ودولت واقبال پناه مناعت ومتانت و

اجلال

اجلال دستگاه عزت ومجدت ونباهت
انتباه طایف الرکن والمقام زایر مدینه
سید الانام زبده مقربان جاه وجلال
عمده مؤتمنان دولت ابدی الاتصال
عالی قدر رحیم خصال شمسا المناعة
والدولة والاقبال والاجلال حاجی خونظر
آقا وفقه الله تعالی للخیرات وایده لفعل الحسنات
والطاعات قربة الی الله تعالی وطلبا لمرضاته

وَرَغبَةً فی نَیلِ قُرُباتِهِ وَذَخیرةً لِیَومٍ هَولُه
عَظیمٌ وَعَذابُه اَلیمٌ یَومَ لاینفعُ مالٌ وَلابَنونَ
اِلّامَن اَتَی اللهَ بِقَلبٍ سَلیمٍ وَطَلَباً لِثَوابِ الجَسیمِ
وقف صحیح شرعی وحبس مخلّد صریح
ملّی نمود همگی وتمامی وجملگی کلّ ششدانگ
مزرعهٔ صفی آباد واقعه در محال بودهٔ سمیرم
فارس محدود بمزرعه حاجی آباد ودرو بشرآباد
ونظرآباد وبمزرعهٔ عباس آباد وبمزرعهٔ امیرآباد

وهمگی وتمامی ششدانگ مزرعهٔ عباس آباد
واقعه در محال مزبوره نیز محدود بمزرعهٔ صفی آباد
مزبوره وبرودخانهٔ شور وبمزرعهٔ حیدرآباد
وبمزرعهٔ میرزاعمران وهمگی وتمامی ششدانگ مزرعه
حاجی آباد واقعه در محال مزبورهٔ سمیرم نیز محدود
بملک مزرعهٔ محمّدآباد وبمزرعهٔ شاه آباد ونظرآباد
وبقنات صفی آباد مزبوره وباملاک قریهٔ کره
وهمگی وتمامی ده حبّه ودو دانگ ویکثمن

از جملهٔ حبّه دیگر از جملهٔ هفتاد و دو حبّه
قریهٔ معیّنه معلومه سوکاباد زفیرهٔ البجان
وهمگی وتمامی هشت حبّه و پنجدانگ و نیم
از حبّه دیگر از جملهٔ هفتاد و دو حبّه مزرعهٔ
جزدان من مزارع قریهٔ سوکاباد مزبوره وهمگی
وتمامی قطعات معیّنه مفروزه واقعه در
قریهٔ جورکان مابین که مجموع آن قطعات
بمساحت بی رسم یکصد و هفده جریب است

بتفصیل

بتفصیل ذیل بابتی ملك احمدآباد واقعه
در صحرای چهارم قطعه حدّی بباغ
مهدیقلی بیك وحدّی بملك مالك ودو طرفش
باملاك احمدآباد سه جریب
قطعه محدود بملك واقف ودر سه
طرف باملاك احمدآباد دو جریب
قطعه محدود بنهر جوقاباد وحدّی
بباغ میرزا اکرم واز طرفین باملاك احمدآباد

سه جریب

قطعه محدود بملك احمدآباد وحدی

بکرهای یراق وحدی بملك سنك وحدی

بملك حاجی جعفر سه جریب

قطعه محدود بملك احمدآباد وحدی

بملك ورثه اسمعیل وحدی بباغ محمد علی

بیك وحدی بباغ حاجی جعفر دو جریب

قطعه محدود بصحرا وحدی بملك رجبعلی

وحدی

وحدی بملك مالك وحدی بملك ورثه

میرزا رحیم عقیلی پنج جریب

قطعه محدود بملك مالك وحدی بملك

میرزا رحیم عقیلی وحدی باملاك احمدآباد

وحدی بملك سنك هفت جریب

قطعه محدود از طرفین بشارع وحدی

بملك آقا امامقلی و بملك ورثه شاه حسین

و بملك ورثه میرزا رحیم عقیلی پنج جریب

قطعهٔ محدود بشارع وحدی بملک
میرزا رحیم عقیلی وحدی بنهر بزرغر وازی
وحدی بهرزاب صحرا و بملک واقف هفده جریب
قطعهٔ محدود بشارع وحدی بملک
محمد علی بیک و بممر آب وحدی بملک حاجی جعفر
و بملک لقاتات میرزا اشرف پانزده جریب
قطعهٔ محدود بباغ محمد وازطرفین
بممر آب و بملک زینل دو جریب

قطعهٔ محدود ازطرفین به لقاتات میرزا اشرف
وازطرفین بممر آب یکجریب
قطعهٔ محدود بملک محمد علی بیک وحدی
بنهر آب وازطرفین بممر آب یکجریب ونیم
قطعهٔ محدود بملک مهدی سلطان واز
طرفین بنهر وازی وحدی بهرزاب دوجریب
قطعهٔ محدود بملک آقا املامفلی وحدی
بملک سنک وازطرفین بممر آب یکجریب

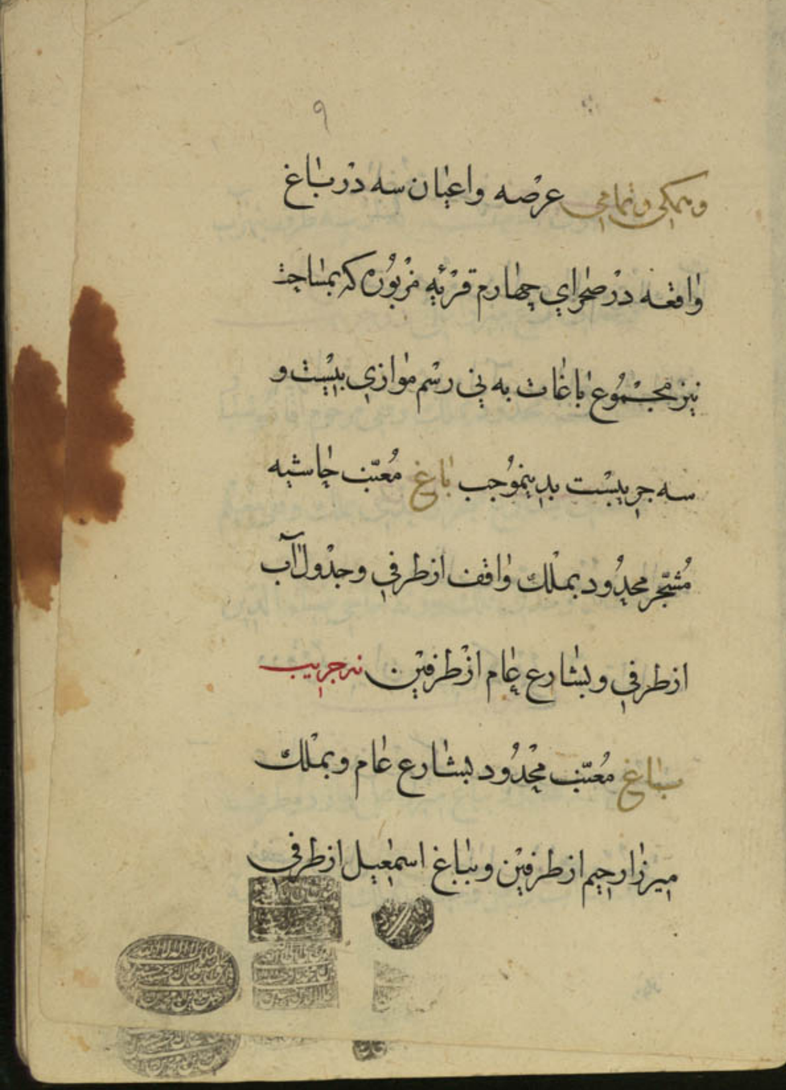
باغچه واقعه در صحرای وازی قطعه
محدود بممر آب وحدی بملک آقا امامقلی
وحدی بملک ورثه میرزا مؤمن وحدی بشارع
چهار جریب
قطعه محدود بشارع وحدی بممر آب و
حدی بباغ زمان وحدی بملک شاه چهار جریب
قطعه محدود بملک واقف وحدی بملک
علی اکبر وحدی بملک ورثه میرزا مؤمن

وحدی بممر آب دو جریب
قطعه محدود بشارع وحدی بملک علی اکبر
وحدی بممر آب وحدی بملک واقف یک جریب
قطعه محدود بشارع وحدی بطاحونه
وحدی بخانه محب قورچی وحدی بملک
حاجی جعفر یک جریب و نیم
قطعه مشهور بباغ عرب محدود بملک
حاجی جعفر واز سه طرف باملاک احمدآباد

چهار جریب

دو قطعه از بابت وازی مشهور بجای
خانها وحدی بخانه اسمعیل و بدکان مقر
و مالک مزبور وحدی بملک ورثه میرزا مؤمن
وحدی بخانه ورثه شفیع وحدی بخانه ورثه
درویش قاسم وبشارع شش جریب
دو قطعه املاک آقا یاقوت هژده جریب
واملاک فروشان هفت جریب

دیگر

وهمگی و تمامی عرصه واعیان سه درب باغ
واقعه در صحرای چهارم قریه مزبور که مساحت
نیز مجموع باغات به نی رسم موازی بیست و
سه جریب است بدین موجب باغ معتبر حاشیه
مشجر محدود بملک واقف از طرفی وجدول آب
از طرفی وبشارع عام از طرفین نه جریب
باغ معتبر محدود بشارع عام وبملک
میرزا رحیم از طرفین وباغ اسمعیل از طرفی

وبباغ محمّد از طرفی نه جریب

باغ معتّب محدود بشارع عام و بملك لقمات

میرزا اشرف وبجدول آب وبباغ ورثه صادق

پنج جریب

وهمگی وتمامی قطعات معیّنه مفروزه واقعه

در قریهٔ جنیران ما رببن که مجموع آن قطعات

بمساحت نی رسم یکصد وسی وسه جریبست

بتفصیل ذیل تابتی قطعات واقعه درجوق

بالاجوق

بالاجوق قطعه که از سه طرف بنهر آب

وحدّی بباغ میرزا علی دو جریب

قطعه محدود بملك وقفی مرحوم اقا هوشیار

وحدّی بشارع صحرا وحدّی بملك وقفی معلّم

اطفال وحدّی بملك ورثهٔ حاجی ضیاء الدّین

دو جریب

قطعه محدود بباغ میرزا علی واز دو طرف

بجدول آب وصحرا وحدّی بملك سرکار خاصّه

شرعیه و بباغ یار علی چهار جریب

قطعهٔ محدود باملاک سرکار خاصهٔ شریفه

و دو طرف بملک وقفی معلم اطفال و از دو طرف

بجدول آب و صحرا سه جریب و نیم

قطعهٔ محدود از طرفین بجدول آب و صحرا

وحدی بملک ورثهٔ حاجی ضیاء الدین وحدی

بملک وقفی آقا هوشیار سه جریب

قطعهٔ محدود از طرفین بجدول آب و صحرا

وحدی

وحدی بملک واقف وحدی بملک وقفی

آقا هوشیار سه جریب

قطعهٔ محدود بشارع و از دو طرف بملک

ورثهٔ بس خانم وحدی بملک وقفی آقا هوشیار

سه جریب

قطعهٔ محدود بملک وقفی آقا هوشیار وحدی

بملک میرزا علی وحدی بملک واقف واملاک

وقفی آقا هوشیار وحدی بشارع سه جریب

پایین قطعات واقعه در جوق پایین

در قریهٔ مزبوره قطعهٔ مشهور به رئیس مولا

و حدی بنهر آب و حدی بملک ورثهٔ حاجی شفیع

و حدی بملک وقفی آقا هوشیار و حدی بملک

ورثهٔ بس خانم شش جریب

قطعهٔ محدود بنهر آب و حدی بملک

میرزا علی و حبیب الله و حدی بملک واقف

و ملک وقفی آقا هوشیار و حدی بملک حاجی سلیم

ولایتی

ولایتی و بملک خاصهٔ شریفه چهار جریب

قطعهٔ مشهور بکوشه واره چهار باغ محدود

بنهر آب و حدی بجدول آب و صحرا و حدی

بملک ورثهٔ برخوردار و حدی بملک حاجی سلیم

ولایتی یکجریب و نیم

قطعهٔ محدود بجدول صحرا و حدی بملک

واقف و حدی بشارع صحرا و حدی بملک

ورثهٔ برخوردار مشهور بملک چهار باغ دو جریب

قطعهٔ محدود بملک واقف وحدی

بشارع صحرا وحدی بملک ورثهٔ بن خانم

وحدی بجدول صحرا بشرح ایضا دو جریب

قطعهٔ محدود بملک ورثهٔ بن خانم و

حدی بشارع صحرا وحدی بملک وقفی آقا هوشیار

وحدی بجدول صحرا هفت جریب

قطعهٔ محدود از طرفین بجدول آب وحدی

بملک ورثهٔ بن خانم وحدی بملک وقفی مسجد

ومعلم

ومعلّم اطفال واقعه در قریهٔ نزبون دو جریب و نیم

قطعهٔ محدود از طرفین بجدول آب و دو حد

بملک آقا حسین متصدی دو جریب و نیم

قطعهٔ محدود از سه طرف بملک حاجی سلیم

ولائی وحدی بملک ورثهٔ بن خانم وحدی

بباغ واقف سه جریب

قطعهٔ محدود بباغ ورثهٔ حاجی ضیاء الدین

وحدی بشارع وحدی بملک واقف وشارع

وحدّی بجدول آب سه جریب

قطعه محدود بنهر آب وحدّی بملك واقف و

حدّی بجدول آب وحدّی بشارع یکجریب

باغچه قطعات واقعه مشهور بچهار باغ و

ببازار قطعه محدود بملك ورثهٔ حاجی ضیاء الدین

وحدّی بجدول آب وصحرا و دو حدّ از طرفین

بشارع وصحرا دو جریب ونیم

مشهور بچهار باغ قطعه محدود بملك آقا حسین

بقیه

متصدّی وحدّی بملك واقف ودو حدّ

بشارع وصحرا یکجریب بشرح ایضا

قطعه محدود بشارع عام وحدّی بشارع
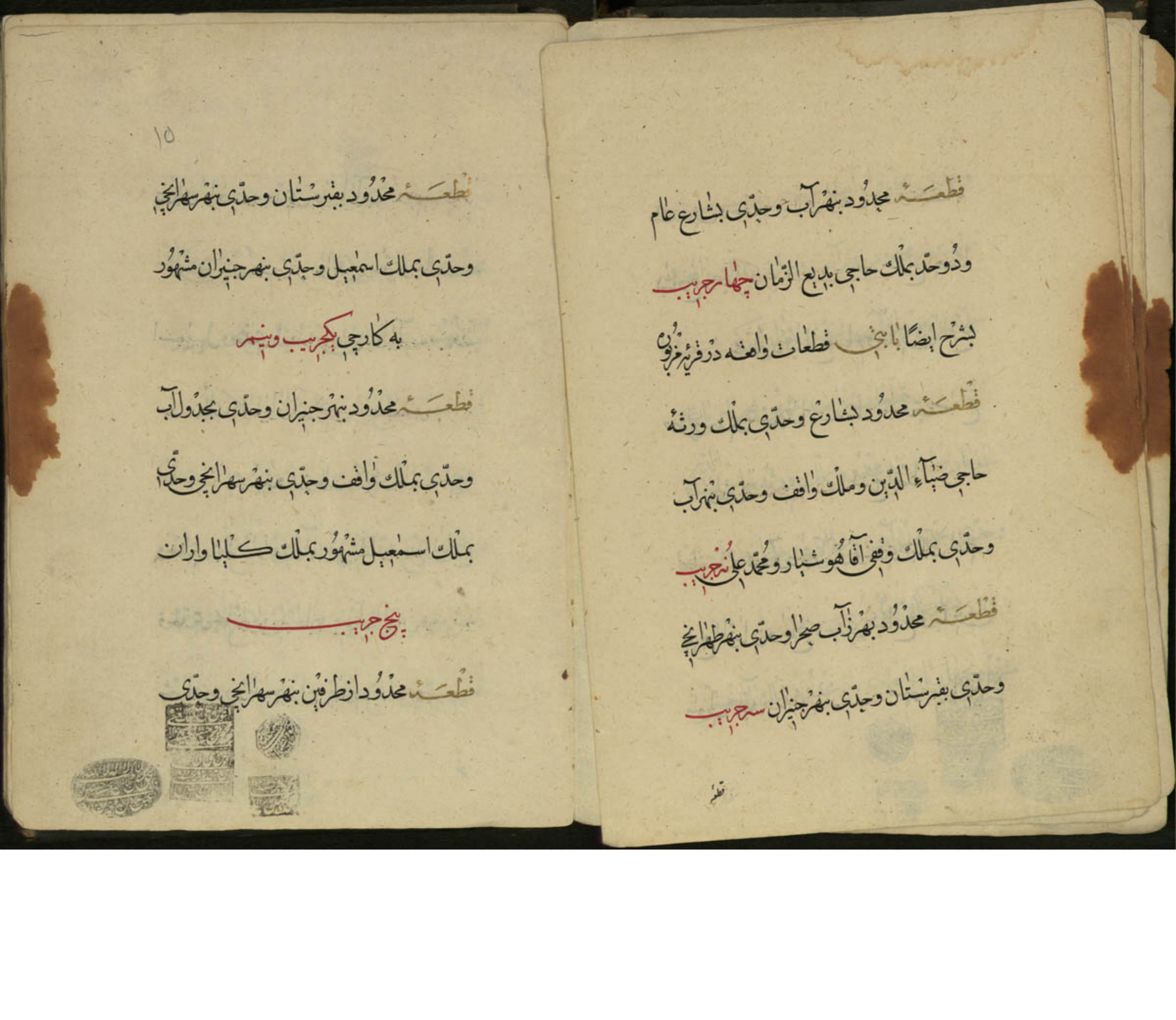
صحرا وحدّی بمسجد شاه سه تنان وحدّی بباغ

واقف سه جریب بشرح ایضا

قطعه محدود بنهر آب وحدّی بملك حاجی

بدیع الزمان وبباغ وحدّی بشارع عام وحدّی بملك

متولّی مسجد سه جریب مشهور به بازار

قطعه محدود بنهر آب وحدی بشارع عام

ودو حد بملك حاجی بدیع الزمان چهار جریب

بشرح ایضا باغی قطعات واقعه در قریهٔ مزبور

قطعه محدود بشارع وحدی بملك ورثهٔ

حاجی ضیاء الدین وملك واقف وحدی بنهر آب

وحدی بملك وقفی آقا هوشیار و محمد علی نه جریب

قطعه محدود بنهر آب صحرا وحدی بنهر طهرانچی

وحدی بقبرستان وحدی بنهر جنیران سه جریب

قطعه

قطعه محدود بقبرستان وحدی بنهر سهرانچی

وحدی بملك اسمعیل وحدی بنهر جنیران مشهور

به کارچی یکجریب ونیم

قطعه محدود بنهر جنیران وحدی بجدول آب

وحدی بملك واقف وحدی بنهر سهرانچی وحدی

بملك اسمعیل مشهور بملك کلیا واران

پنج جریب

قطعه محدود از طرفین بنهر سهرانچی وحدی

بملک واقف وحدی بجدول آب دو جریب و نیم

قطعه محدود بنهر سهرابجی وحدی بملک

اسمعیل وحدی از طرفین بجدول آب مشهور

بملک کلیا واران یکجریب

قطعه محدود بملک سرکار خاصهٔ شریفه

وحدی بملک وقف آقا هوشیار وحدی بشارع

وحدی بخانه ورثهٔ حاجی ضیاء الدین وورثهٔ

شعبان وورثهٔ حاجی بهرام هفت جریب

قطعه

محدود از طرفین بشارع عام وحدی بجدول

آب وحدی بخانه ورثهٔ حاجی محمود و

باغ مشهور بباغ یار علی هشت جریب

قطعه

محدود بباغ محمد علی وحدی بباغ ورثهٔ

حاجی مؤمن شوشتری وحدی بباغ ورثهٔ

شمس وحدی بباغ جعفر وبشارع عام هشت جریب

قطعهٔ محدود از طرفین بجدول آب و دو طرف
دیگر بملک ورثهٔ بسر خانم سه جریب
قطعهٔ محدود بباغ ورثهٔ محمد شفیع وحدی
بجدول آب وحدی بنهر آب وحدی بملک
آقا هوشیار دو جریب
قطعهٔ محدود بملک حاجی بدیع الزمان
وحدی بشارع سودان وحدی بباغ اسمعیل
وحدی بنهر آب سه جریب

قط

قطعهٔ محدود بشارع سودان وحدی بباغ
حاجی علی عسکر و بباغ وحدی بملک وقف
حمام واقعه در قریهٔ مزبوره وحدی بجدول
آب مشهور بملک میان یک جریب و نیم
قطعهٔ محدود بباغ حاجی علی عسکر و
بباغ وحدی بباغ ورثهٔ حاجی طالب و ملک
حاجی علی عسکر وحدی بنهر آب وحدی بملک
وقفی حمام مزبور هفت جریب

وهمچنین تمامی عرصه واعیان سه درباغ واقعه
درقریه مزبوره که بمساحت مجموع باغات نیز
به نی رسم پانزده جریبست بدینموجب باغ
معین حاشیه مشجر محدود بملک واقف وبمسجد
شاه سه‌تنان وبباغ ورثه حاجی شفیع وبخانه
میرزا علی وبباغ حبیب الله وبشارع عام پنج جریب ونیم
باغ معین حاشیه مشجر محدود بملک ورثه
بس‌خانم وبملک حاجی سلیم وبملک واقف واز
طرفین

طرفین بباغ ورثه حاجی ضیاء الدین که
مشهوراست بباغ مخلص شش جریب ونیم
باغ معین حاشیه مشجر محدود بباغ حاجی
ضیاء الدین ازطرفین وبباغ وخانه وقفی واقف
ازطرفی وبشارع عام ازطرفی سه جریب
وهمچنین تمامی دوقطعه معینه مفروزه واقعه
درقریه سودان اعظم من محال ماربین که
مجموع بمساحت نی رسم موازی پنج جریب ونیمست و

بدینموجب قطعه

معینه ساده اربابیه مشهور بملک دشت وازی
محدود بنهر زاجان از سه طرف و بملک محمد علی
از طرفی سه جریب و نیم

قطعه معینه ساده اربابیه واقعه در صحرای
جنید قریه مزبوره محدود بباغ دوسیغلی
و بباغ ورثه حاجی غلام رضا و بملک ورثه
صفار و بقنات ولدان دو جریب

وقفا

وقفاً صحیحاً شرعیاً وحبساً مخلداً صریحاً ملیاً بحیث
لا یباع ولا یوهب ولا یرهن ولا یورث ولا یملک
الی ان یرث الله الارض ومن علیها وهو خیر
الوارثین و عالیجاه واقف امنه الله من اهوال
المواقف تفویض نمود اولاً تولیت این وقف مؤبد
را بنفس نفیس خود ما دام باقیا عمره الله تعالی
اطول الاعمار ووقاه صوارف اللیل والنهار
و بعد از ان تولیت وقف مزبور مفوض است

یوزباشی آقایان عظام طرف مرحمت وغفران
پناه جنت آرامگاه خسرو آقا واگر یوزباشی در
طرف مرحوم خسرو آقا تعیین نشده باشد تولیت
وقف مزبور مفوض است بیوزباشی طرف مرحمت
وغفران پناه یوسف آقا واگر یوزباشی از این دو
طرف تعیین نشده باشد تولیت مفوض است
بجبادارباشی اگر از آقایان عظام باشد واگر
جبادارباشی از آقایان عظام نباشد تولیت

مفوض

مفوض است بهرکه ریش سفید حرم علیهٔ عالیه
اصفهان بوده باشد واگر احیانا ریش سفید
حرم علیهٔ عالیه اصفهان تعیین نشده باشد
تولیت مفوض است باعلم علمای دار السلطنة
اصفهان وعالیجاه واقف امنه الله من المخاوف
در متن عقد وقف شرط شرعی نمودند که در مراتب
تولیت بعد از تولیت عالیجاه واقف اگر در مرتبه
از آن مراتب صاحب منصبی که در آن مرتبه

متولیت تعیین نشده باشد وباین سبب تولیت
بمتولی مرتبه بعد ازان منتقل شود تا متولی مرتبه
لاحقه صاحب منصب باشد تولیت با او بوده
اگر صاحب منصبی که در مرتبه سابقه متولیت
تعیین شود سلطنت انتزاع از ید متولی لاحق
نداشته باشد وبعد از انکه ایام تولیت متولی
لاحق منقضی شود بسبب فوت یا عزل از
منصب ومتولی مرتبه سابقه موجود باشد تولیت

بمتوره

با متولی مرتبه سابقه است وعالیجاه واقف وفقه
الله تعالی تفویض نمود نظارت این وقف مؤبد وخیرات
سرمدیه را در مرتبه تولیت خود وسایر مراتب تولیت
بعد از خود بعالیحضرت قدسی فطرت ملکی
خصلت افادت وافاضت پناه فضایل وکمالات
دستگاه حقایق ومعارف آگاه دقایق وعوارف
اکتناه جامع المعقول والمنقول علامی فهامی
آخوند مولانا محمد مؤمن دامت افاداته خلف مرحمت

وغفران پناه مولانا محمد صالح پیشنماز مسجد جامع
کبیر عباسی و بعد از عالیحضرت علامی معزی الیه
متع الله المؤمنین بطول بقائه نظارت مفوض است
باکبر اولاد ذکور صلبی علامی معزی الیه
و هکذا الاکبر فالاکبر و بعد از فقد
اولاد صلبی علامی معزی الیه نظارت مفوض است
باکبر ذکور اولاد ذکور علامی معزی الیه
و هکذا الاکبر فالاکبر بشرط تقدم

بطن اعلی بر بطن اسفل و با فقد ذکور
اولاد ذکور علامی معزی الیه نظارت
مفوض است باکبر ذکور اولاد
اناث علامی معزی الیه و هکذا الاکبر
فالاکبر بشرط تقدم بطن اعلی بر بطن
اسفل و اکبر در مرتبه از مراتب نظارت
اولاد ناظر در آن مرتبه متصف بصلاح
و سداد نباشد نظارت مفوض است بولد

که متصّف بصلاح وسداد باشد
اگرچه بچند مرتبه دور باشد وبافقد
اولاد واولاد اولاد علاّمی معتری الیه
نظارت مفوّض است بشخصی که اعلم
علمای دار السّلطنه اصفهان بوده
باشد ومتولّی بتجویز وتصدیق او نمایند
وعالیجاه واقف امنه الله من المخاوف
تفویض فرمودند تصدیق املاک

موقوفه

موقوفهٔ مزبوره را بحضرت رفعت
ومعالی پناه امانت ودیانت دستگاه
آقا محمّد حسین ولد مرحوم آقا محمّد
شفیع جنیرانی که کما
ینبغی ویلیق در نظم ونسق املاک
موقوفهٔ مزبوره سعی بلیغ بعمل آورده
نوعی نماید که املاک مزبوره بحلیهٔ
آبادانی درآمده حاصل املاک

مزبوره را بضبط و تصرف متولی و ناظر
دهند تا آنکه بمصارف مذکوره ایشان
صرف نمایند و بعد از آقا حسین مزبور تصدی
مفوض است باولاد ذکور صلبی مشار الیه
بشرط اهلیت و امانت و دیانت و
هرگاه موصوف بصفت صلاح و
دیانت بوده باشند تصدی مزبوره مفوض است
برفعت پناه محمد علی بیک عتیق واقف

واولاد ذکور او بشرط اهلیت و دیانت و هرگاه
از او چنین شخصی یافت نشود متولی و ناظر و اعلم
علمای امامیه مختارند که بهر کس قابلیت و اهلیت
داشته باشد تصدی تعیین نمایند و عالیجاه
واقف موقوف مصارف این وقف را چنین قرار دادند
که آنچه از حاصل و نماء موقوفات مزبوره بعمل
آید اولا صرف خرج قنوات مزبوره نمایند که مبادا
مزارع از حلیه آبادی بیفتد و بدون این تصرف

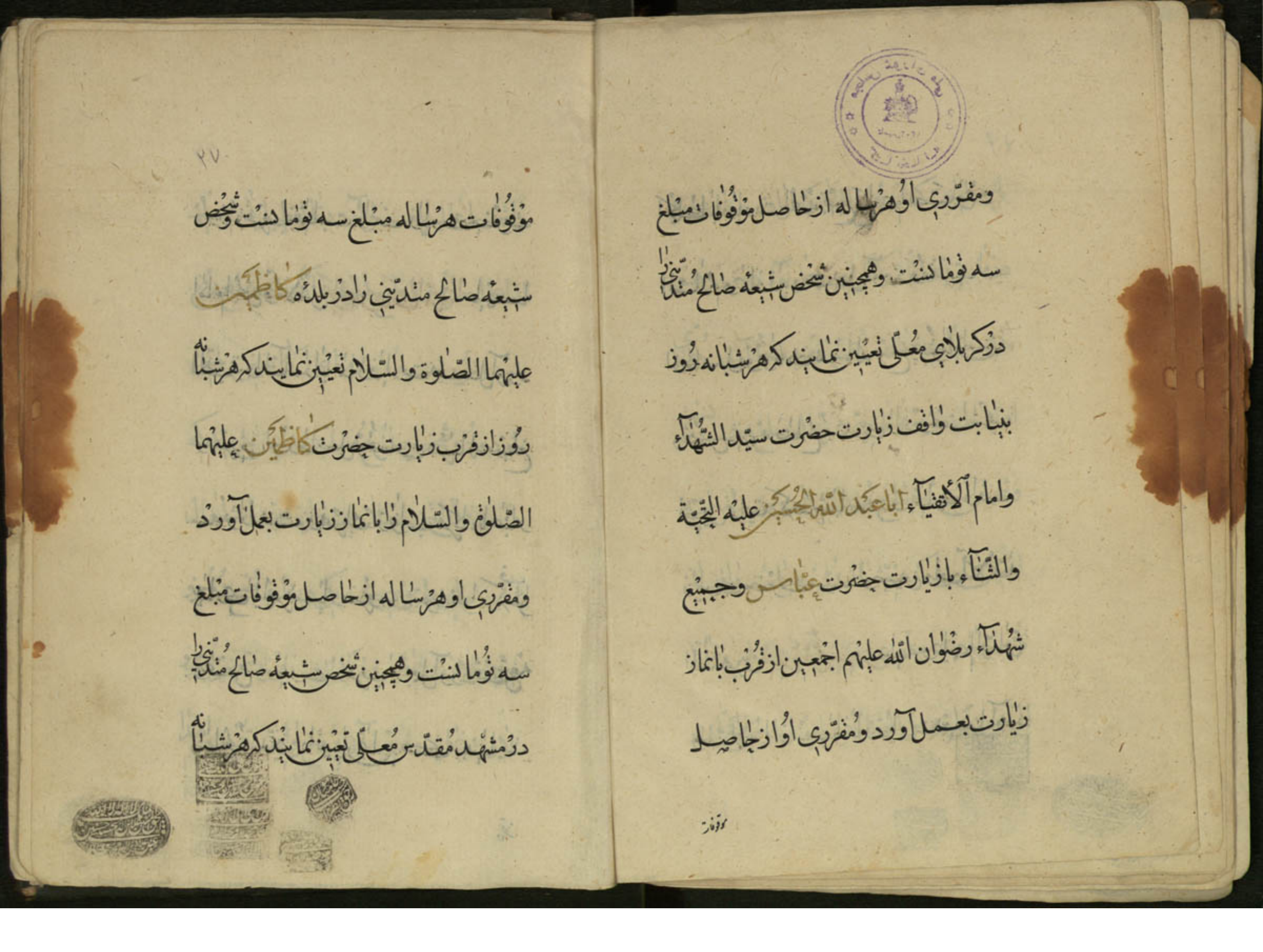
با این طریق که در صبح اقلا یکطواف و در عصر و
در شب نیز اقلا یکطواف بعمل آورد و در هر
ماهی بنیابت واقف عمره مفرده بعمل آورد و مقرری
او از حاصل موقوفات هر ساله مبلغ هفت تومان است
و شخص شیعه صالح متدینی را در مدینه طیبه
تعیین نمایند که هرشبانه روز بنیابت واقف از
قرب زیارت حضرت سید المرسلین و خاتم
النبیین علیه من الصلوات افضلها و من التحیات

اکملها با زیارت ائمه بقیع علیهم الصلوة و
السلام و نماز زیارت بعمل آورد و مقرری او
از حاصل موقوفات هر ساله مبلغ پنج تومان است
و شخص شیعه صالح متدینی را در نجف اشرف
تعیین نمایند که هرشبانه روز بنیابت واقف
زیارت حضرت سید الوصیین و ابا الائمة
الطاهرین امیر المؤمنین علیه و علیهم الصلوة
و السلام را از قرب با نماز زیارت بعمل آورد

در نمای وقف حرام محض خواهد بود و باقی بعد از
وضع خراج و حقوق دیوانی و اخراجات ملکی و
اربابی و مصالح الاملاک و مؤنت زراعات و
سایر ضروریات آنچه باقی ماند و بحیطهٔ ضبط
و تصرف متولی و ناظر در آید عالیجاه واقف در
نوبت تولیت خود نه عشر را بحق التولیه تصرف
نماید و یک عشر را بمستحقین فرقهٔ ناجیهٔ امامیهٔ
اثنی عشریه بنحوی که رای صواب نمای علامی ناظر

اقتضا

اقتضا نماید عاید سازند و بعد از آنکه تولیت بغیر
عالیجاه واقف رسد متولی یکعشر را بحق التولیه
و ناظر یکعشر را بحق النظاره و متصدی نیم عشر را
بحق التصدی تصرف نمایند و هفت عشر و نیم باقی را
متولی و ناظر بمصلحت یکدیگر باین طریق صرف نمایند
که شخص شیعهٔ صالح متدینی را در مکهٔ
معظمه زادها الله شرفا تعیین نمایند که هر شبانه
روز بنیابت واقف موفق طواف کعبهٔ معظمه

ومقرری او هرساله از حاصل موقوفات مبلغ
سه تومان است وهمچنین شخص شیعه صالح متدینی را
در کربلای معلی تعیین نمایند که هرشبانه روز
بنیابت واقف زیارت حضرت سید الشهداء
وامام الاتقیاء اباعبدالله الحسین علیه التحیة
والثناء با زیارت حضرت عباس وجمیع
شهداء رضوان الله علیهم اجمعین از قرب با نماز
زیارت بعمل آورد ومقرری او از حاصل

موقوفات

موقوفات هرساله مبلغ سه تومان است وشخص
شیعه صالح متدینی را در بلده کاظمین
علیهما الصلوة والسلام تعیین نمایند که هرشبانه
روز از قرب زیارت حضرت کاظمین علیهما
الصلوة والسلام را با نماز زیارت بعمل آورد
ومقرری او هرساله از حاصل موقوفات مبلغ
سه تومان است وهمچنین شخص شیعه صالح متدینی را
در مشهد مقدس معلی تعیین نمایند که هرشبانه

روز از قرب نیابت واقف زیارت حضرت
امام الجن والانس علی بن موسی الرضا علیهما
التحیة والثناء را با نماز زیارت بعمل آورد
ومقرری او از حاصل موقوفات هر ساله مبلغ
سه تومان نقد وهر یك از نواب هرگاه باعتبار
بیماری یا امر بسیار ضروری خود نتواند کرد طواف
وغیره وزیارت از قرب را بعمل آورد شخص شیعه
صالح متدینی را تعیین نماید که بنیابت

واقف اعمال را بعمل آورد تا تعطیل در هیچیك
از اعمال مزبوره واقع نشود تا آنکه مانع رفع
شود وخود بنفسه متوجه اعمال کما ینبغی ویلیق
شود ودو شخص صالح متدین تعیین نمایند که
در مدفن واقف بتلاوت قران مجید اشتغال
نمایند باین طریق که یکی در طرف صبح دو جزو
قران تلاوت نماید ودیگری در طرف عصر نیز دو جزو
تلاوت نماید وثواب آنرا بروح واقف قربت واهدا

نماید و مقرری هر یک از حاصل موقوفات هر ساله
مبلغ سه تومان نقد علی الحضرات متولی و ناظر
میباید که هر ساله مقرری نواب مزبوره را با مقرری
دو حافظ بایشان عاید سازند و اگر مانعی از
رسانیدن بایشان بهم رسد مثل اینکه العیاذ بالله
در سالی کسی بمکه معظمه یا بمدینه طیبه
یا بیکی از اماکن مشرفه نرود و نواب بامر نیابت
عمل نموده باشند مقرری دو ساله یا بیشتر را

یکجا در سالی که ایصال ممکن باشد بایشان
عاید سازند و اگر العیاذ بالله تا مدت پنجسال
مانعی بهم رسد که متعذر باشد رسانیدن مقرری
بایشان یا وکیل ایشان و مظنون شود که
بنیابت اقدام نموده اند مقرری او را در مصارف
خیرات و مبرات بنحویکه رای متولی و ناظر
اقتضا نماید صرف نمایند و زیاد و کم نمودن
مقرریها هر گاه مصلحت دانند منوط برای

صوابنمای متولی و ناظر است و بعد از وضع
مقرریها آنچه باقی ماند متولی بتجویز ناظر هر ساله
مبلغ شش تومان تبریزی بصیغه وظیفه
بمحمد علی بیک عتیق واقف موفق مومی الیه رسانند
و بعد از او للذکر مثل حظ الانثیین باولاد او و اگر
بصفت اهلیت و استحقاق موصوف باشند
بدهند و اگر همگی اولاد بصفت استحقاق
موصوف نباشند هر یک که بصفت مزبوره متصف

باشند رسانند و هکذا نسلا بعد نسل و اگر
منقرض شوند متعلق خواهد بود بسایر موقوف
علیهم و بعد ذلک آنچه بماند متولی بتجویز ناظر
بمستحقین سادات عظام و طلبه کرام و ایتام
و سایر مستحقین از ذکور و اناث فرقه ناجیه
امامیه اثنی عشریه و سایر خیرات و مبرات از
تعمیر مساجد و قناطر و اموری که نفع عامی داشته
باشد صرف نمایند و اگر عالیجاه واقف مالک

غلام دیگر بشود خواه یکی وخواه متعدد وآزاد
نشده باشد متولی وناظر اورا آزاد نموده حاصل
وقف مزبور را متولی وناظر از قرار نفری سه تومان
الی چهار تومان بعنوان وظیفه در وجه هر یک
وبعد از ایشان باولاد ذکور واناث ایشان
ما تعاقبوا وتناسلوا للذکر مثل حظ الانثیین بشرط
تقدم بطن اعلی بر بطن اسفل قسمت نمایند
وبا انقراض ایشان متولی وناظر بمصلحت یکدیگر

حاصل

حاصل وقف مزبور را در مصارف خیرات و
مبرات بنحوی که رأی صواب نمای ایشان اقتضا
نماید صرف نمایند وهمچنین واقف موقّف وقف
نمود همگی وتمامی عمارات تحتانی وفوقانی
مع دو قطعه باغچه مربوطه بآن وانبار و
بهاربند وطویله واقعه در قریه جنیران بر
هر شخصی که متصدی موقوفات مزبوره باشد
ودر آنجا سکنی نموده بامر تصدی کما ینبغی

ویلیق قیام نماید ومنافع خانه وباغچه مزبوره
وباغات متصله را در سالی که اخراجات
ضروریه داشته باشد اولا صرف وخرج آنها
نماید که از حلیه آبادی نیفتد ودایر باشد
وحق التصدی خود را از سایر موقوفات تصرف
کند واگر از اخراجات ضروریه از انتفاعات
مزبوره چیزی باقی واضافه نماند به نیم عشر
حق التصدی خود منصرف شود وهرگاه

وهو خیر الواقفین وبتمام شرایط وقف از صحت و
لزوم متحقق گردیده والحال ید واقف بر
موقوفات مزبوره ید تولیت نه ید ملکیت وکان
ذلک فی شهر ربیع الثانی من شهور سنه ست
وعشرین ومائة بعد الالف من الهجرة النبویة
١١٢٦ علیه الف الف صلوة وتحیة

و عالیجاه واقف موفق امنه الله من اهوال

المواقف قبل از این بموجب وقفنامچه علیحده

مورخ بتاریخ غرهٔ شهر ذی الحجة الحرام

من شهور سنهٔ تسع عشر و مائة بعد

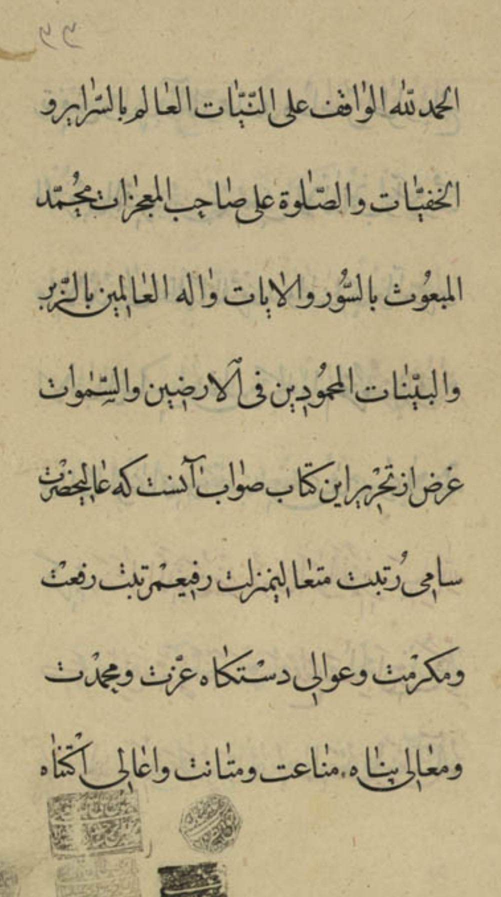
الالف وقف دیگر نمود و عبارت

آن اینست بلا زیاده و نقصان

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحرمین

الحمد لله الواقف علی النیات العالم بالسرایر و

الخفیات والصلوة علی صاحب المعجزات محمد

المبعوث بالسور والایات وآله العالمین بالزبر

والبینات المحمودین فی الارضین والسموات

غرض از تحریر این کتاب صواب آنست که عالیحضرت

سامی رتبت متعالی منزلت رفیع مرتبت رفعت

و مکرمت و عوالی دستگاه عزت و مجدت

و معالی پناه مناعت و متانت و اعالی اکتناه

توفیق و تایید آثار محامد و محاسن اطوار حاج

الحرمین الشریفین مستغنی الالقاب والاوصاف

والاقدری نظاما للرفعة والمناعة والعز و

الاقبال حاجی حق نظر بیگا دام عزه قربة الی الله

وطلبا لمرضاته ورغبة فی حسناته وبملاحظه

کریمه مثل الذین ینفقون اموالهم فی سبیل الله

کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل

سنبلة مائة حبة والله یضاعف لمن یشاء

واله

والله واسع علیم وقف صحیح شرعی و حبس

صریح ملی نمود همگی و تمامی سی جریب از جمله

اراضی مزروعی واقعه در قریه جیران ما بین

من قری دار السلطنة اصفهان که قطعات

سی جریب مزبور بموجب تفصیل ذیلست

قطعه

پای برج محدود از طرفین بنهر آب و از طرفی

بملک آقا هوشیار و از طرفی بشارع چهار جریب

قطعـــه

محدوده از طرفین بملک سرکار خاصه شریفه و از طرفی بشارع

و از طرفی بملک میرزا رفیع جابری سه جریب

قطعـــه

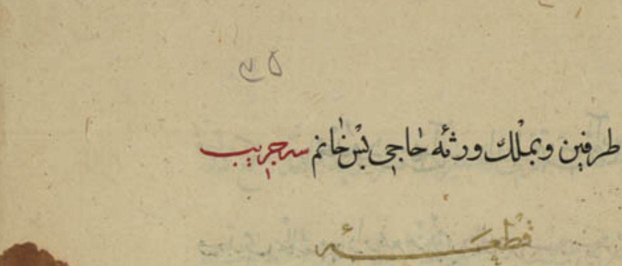
محدوده بملک آقای آقا هوشیار و حدی بنهر آب

و حدی بشارع و حدی بنهر آب هفت جریب

قطعـــه

محدوده بشارع و بملک آقای آقا هوشیار از

طرفین

طرفین و بملک ورثه حاجی بن خانم سه جریب

قطعـــه

محدوده بشارع و بملک آقای آقا هوشیار از

طرفین و حدی بملک سرکار خاصه شریفه و حدی

بملک میرزا رفیع مزبور هشت جریب

قطعـــه محدوده بملک واقف معزی الیه

و حدی بملک ورثه حاجیه بن خانم و از طرفین

بنهر آب دو جریب و نیم

قطعـــه محدوده بنهر آب و از طرفین بنهر آب

و حدی بملک میرزا رفیع مزبور دو جریب و نیم

با توابع شرعیه و لواحق ملیه و مجاری شرب مرتبه

بر آن از محل معهود و نهج استمرار و کافه مضافات

و عامه ملحقات بر احدی صالح شیعه اثنی عشری

عارف باحکام شرعیه فی الجمله که ظاهر الصلاح

بوده باشد و تعلیم از او آید و بقریه مزبوره بجهة

تعلیم بوده و در ضمن العقد شرط نمود که خرج

با عدم

با عدم متبرعی تعمیرات ضروریه مسجد واقع در

قریه مزبوره در عهده معلم مزبور بوده باشد

که هرگاه تعمیری ضروری بهم رسد اول از حاصل

املاک موقوفه مذکوره تعمیر نموده شود و تتمه را او

متصرف شود و الا کل حاصل را تصرف نماید و معلم

مزبور در قریه مذکوره اطفال و سایر اهل آن

قریه و قری حوالی و حواشی آنرا عقاید دینیه

و مسایل شرعیه از نماز و روزه و غیر ذلک از

تکالیف اسلامیه وضروریات دین بطریقهٔ
حقهٔ اثنی عشریه تعلیم وتفهیم نماید واگر
قریهٔ مزبوره از حلیهٔ معموری ومسکون بودن
عاری شود در قرای قریبه بار که معمور
ومسکون بوده باشد بامر تعلیم وتفهیم مشغول
گردد دیگر وقف صحیح شرعی نمود موازی
ده جریب دیگر از اراضی مزروعی واقعه در قریهٔ
مزبوره را که بموجب تفصیل ذیلست بر حمام

قریهٔ

قریهٔ مزبوره قطعهٔ
محدوده بشارع وبباغ ورثهٔ حاجی زین الدین
وبملک آقائی آقا هوشیار وبممر صحرا چهار جریب
قطعهٔ محدوده بممر آب وبملک آقائی آقا
هوشیار وبملک ورثهٔ حاجیه بن خانم وبملک
ورثهٔ محمد شفیع دو جریب
قطعهٔ محدوده بممر صحرا وبملک واقف از طرفین
وبباغ حاجی علی اصغر چهار جریب

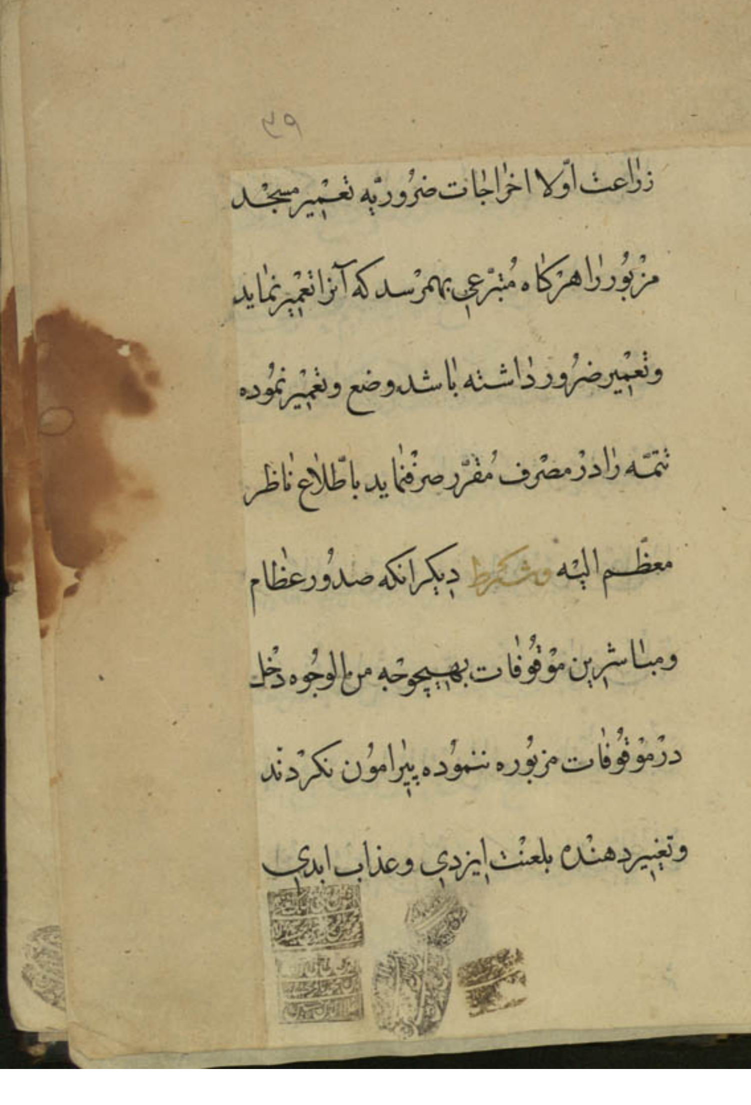
که حاصل آن صرف تعمیر حمام مزبور شود و همیشه
دایر باشد و تفویض نمود عالیحضرت واقف
مشار الیه تولیت موقوفات مزبوره را بحضرت
صلاحیت و تقوی شعار آقا محمد حسین ولد
مرحوم محمد شفیع و بعد از او با و لاد ذکور او هر یک
که اسن و اصلح باشند و الا بهر یک که
اصلح باشد و اگر اولاد ذکور بالکلیه منقرض
شوند یا شرط اصلحیت در ایشان نبوده باشد

باصلح

باصلح اولاد ذکور از اناث او و اگر همه اولاد
ذکور او و اولاد ذکور از ذکور او و یا اولاد
ذکور از اناث او در اسن بودن و اصلحیت
مساوی باشند فیما بین ایشان قرعه بزنند
و اگر این نیز مفقود باشد باصلح اهل قریه مزبوره
که اکثر مردم آن قریه و قری حوالی آن او را
اصلح دانند و اگر اختلاف بهم رسد بنا بر قول
اکثر بگذارند و اگر شخص موصوف باین صفت

متعهد باشد در ما بین ایشان قرعه زنند و تفویض
نمود نظارت وقف مزبور را بعالیجاه یوزباشی
آقایان طرف مرحمت و غفران پناه خسرو آقا و اگر
یوزباشی مزبور تعیین نشود بعالیجاه ریش سفید
حرم محترم علیه عالیه اصفهان و شرط نمود که
پیوسته متولی سعی کرده کار بوده باشد در
آبادانی موقوفات بعمل آورده نوعی نماید که
کما ینبغی حاصل بعمل آید و بعد از وضع ما یحتاج

زراعت

زراعت اولا اخراجات ضروریه تعمیر مسجد
مزبور را هرگاه متبرعی بهم رسد که آنرا تعمیر نماید
و تعمیر ضرور داشته باشد وضع و تعمیر نموده
تتمه را در مصرف مقرر صرف نماید باطلاع ناظر
معظم الیه و شرط دیگر آنکه صدور عظام
و مباشرین موقوفات بهیچوجه من الوجوه دخل
در موقوفات مزبوره ننموده پیرامون نگردند
و تغییر دهند بلعنت ایزدی و عذاب ابدی

گرفتار گردد و واقف مشار الیه ثواب این وقف را
بارواح مطهرات حضرات سدره مرتبات عرش
درجات چهارده معصوم علیهم السلام هدیه نمود
و صیغه شرعیه جریان یافت وقفا شرعیا و حبسا
دینیا الی ان یرث الله الارض و من علیها
و هو خیر الوارثین و وقف مزبور باقباض و تخلیه
ید و قبض من له القبض تمامت و انعقاد و ثبوت
و لزوم شرعی پذیرفت و کان ذلک فی غرة

در سالی که اخراجات ضروریه واقع نشود و در کار
نباشد حاصل و منافع آنها را بر نیم عشر حق التصدی
خود حساب و زیاده را بمصارفی که متولی شرعی
و ناظر سرکار تصدیق و تجویز نمایند و بدانچه
مصلحت و رای ایشان قرار یابد بصرف نمایند
و همچنین قربة الی الله تبارک و تعالی و طلبا لمرضاة
وقف مخلد صحیح شرعی و حبس مؤبد صریح ملی
نمود دعا بحضرت واقف موفق معظم مشار الیه

و تمامی مزارع مزبوره ذیل الکتاب مزرعهٔ
معینهٔ مشخصهٔ معروفه بمزرعهٔ تقی آباد واقعه در اراضی
تقی آباد و ورد دشت من محال سمیرم فارس با اراضی
و صحاری و جداول و مجاری شرب و مشارب
و دهکده و جابوم و غیر ذلک من التوابع مستغنیه
دو دانک و نیم
از تحدید و توصیف بالتمام مزرعهٔ معینهٔ معلومهٔ
موسومه بمزرعهٔ کبری واقعه در ناحیه ززوهٔ
فریدن محدوده بکردنگاه بیلون و بجبل پشت
کوه

کوه و بمزرعهٔ کونک و بکردنگاه طراز با اراضی
و صحاری و قنوات و انهار و مجاری شرب و
مشارب و اعیانات و دهکده و غیرها مما
یتعلق بها شرعا بالتمام مزرعهٔ معینهٔ معلومهٔ
مدعوه بمزرعهٔ عاشق معشوق واقعه در ززوهٔ
فریدن متعلقه بمزرعهٔ کبری مذکوره مستغنیه
از ذکر حد و وصف با توابع شرعیه و لواحق
ملیه از اراضی و صحاری و انهار و جداول

بالتمام وعالیجاه واقف امنه الله من اهوال المواقف
تولیت اینوقف مؤبد را نیز تفویض نمود بنفس
نفیس خود ما دام حیا باقیا ونظارت را بعلامی
معزی الیه وبعد از خود تولیت ونظارت اینوقف
سرمدی را نیز تفویض نمود بعالیحضرات متولیان
وناظران مزبوره بترتیب وقیود وشروحی که
سابقا مفصلا مذکور شد وحق التولیه اینوقف
مزبور در زمان تولیت واقف معظم الیه

بعد از وضع موضوعات مزبوره مفصله سابقه
از حاصل اینموقوفات مزبوره نیز عشر است
بنحوی که در موقوفات سابقه مرقومه مذکور شد
ومصرف یکعشر دیگر اینوقف نیز مصرف یکعشر
حاصل موقوفات سابقه است وحق التولیه
وحق النظاره هر یک از عالیحضرات متولیان
وناظران بعد از واقف معظم الیه نیز یکعشر است
بنحوی که سابقا مرقوم گردیده وتصدی

اینوقف را نیز تفویض نمود بمتصدی موقوفات
مزبورهٔ سابقه بترتیب وشروح وقیودی که
مفصلا مذکور شد وحق التصدی بعد از
وضع موضوعات مزبوره نیز از اینموقوفات
نیم عشر است بنحوی که سابقا مرقوم شده
وعالیحضرات متولیان وناظران بعد از
عالیحضرت واقف ادام الله تعالی بقاءه
بعد از وضع اخراجات قنوات ومؤنات

زراعات وخراج دیوانی واخراجات ملکی
وارباب ومصالح الاملاک وحق التولیه وحق
النظاره هر ساله از اینموقوفات مزبوره مقدار
یکهزار من غله بالمناصفه بوزن سابق
تسلیم رفعت پناه محمد علی بیک عتیق عالیحضرت
واقف وبعد از او تسلیم ذکور اولاد صلبی او
بالمساوات وبعد از اولاد ذکور صلبی مشار
الیه باولاد ذکور اولاد ذکور او بطنا بعد

بطن بالمساوات تسلیم نمایند و با انقراض
اولاد ذکور اولاد ذکور او تسلیم اولاد اناث
صلبی او نمایند و با انقراض اولاد اناث صلبی او
تسلیم ذکور اولاد اولاد اناث او نمایند و با انقراض
ذکور اولاد اناث او تسلیم اناث اولاد اناث او
نسلا بعد نسل و عقبا بعد عقب بشرط تقدم
بطن اعلی بر بطن اسفل نمایند و بعد از انقراض
اولاد او بالکلیه تسلیم مستحقین سادات

بنی فاطمه علیها السلام نمایند و عالیحضرات
متولی و ناظر بعد از وضع موضوعات من بوره
هر ساله مبلغ هشت تومان تبریزی نقد از قیمت
محصولات مزارع من بوره تسلیم رفعت و معالی
پناه محمد علی بیک من بور و بعد از او تسلیم
اکبر ذکور اولاد او فالاکبر بشرط
صلاح و تقدم بطن اعلی بر بطن اسفل نمایند
که با طلاع عالیحضرات متولی و ناظر

ابا عبدالله الحسین علیه و علی آبائه و اولاده
الف الف التحیة و الثنا

در ایام عاشورا صرف تعزیهٔ خامس آل عبا
سید الشهدا اعنی نماید و با انقراض اولاد
او بالکلیه عالیحضرات متولی و ناظر مبلغ
مزبور را تسلیم سید صالحی نمایند که در
هر جائی که عالیحضرات متولی و ناظر
مصلحت دانند صرف تعزیهٔ خامس آل عبا
نماید و بقیهٔ محصولات موقوفات مزبوره را
عالیحضرات متولی و ناظر در وجوه خیرات

و مبرات

و مبرات و ارباب استحقاق بنحوی که مصلحت
دانند صرف نمایند و واقف چنین شرط نمود
که صدور عظام و مباشرین موقوفات
بهیچوجه من الوجوه دخل در موقوفات مزبوره
ننمایند و از متولی و ناظر حساب نطلبند و
حساب ایشان را بیوم یقوم الحساب واگذارند
و تغییر و تبدیل دهنده بلعنت خدا و نفرین رسول
خدا و ائمهٔ هدی علیهم السلام گرفتار

چهارده معصوم علیهم السلام

کردند و در زمرهٔ جماعتی که با سید الشهدا
علیه الصلوة والسلام در کربلای معلی
مقاتله نموده اند محشور شوند فمن بدله بعد ما سمعه
فانما اثمه علی الذین یبدلونه ان الله سمیع علیم و ثواب
این وقف موقوف بارواح مطهرات حضرات سد
مرتبات عرش درجات اهدا نمود و صیغه
شرعیه بر شروط مزبوره جوانان ملی یا مت
وقفا صحیحا شرعیا الی ان یرث الله الارض و من علیها

شهر ذی الحجة الحرام من شهور سنه تسع عشره و مئة
و الف ۱۱۱۹
مو
باعث بر تحریر این کلمات شرعیه انکه وقف
صحیح شرعی نمود عالیقدر واقف مغزی الیه
مزبور متن موازی هفت جریب رسم زمین سادة
واقع در قریهٔ مذکوره متن را که محدود میشود
بنهر آب و بباغ حبیب الله و بشارع و بملک

۴۷

دیگر واقف معظم الیه بر حضرت صلاحیت
و دیانت و امانت شعار متولی مسطور متن که
هر ساله حاصل و مداخل آنرا بعد از وضع
اخراجات ضروریه بالتمام صرف معیشت
خود نماید و بعد از فوت او با اولاد او بترتیبی
که در متن قلمی شد بطنا بعد بطن و صیغه
شرعیه جریان یافت و کان ذلک فی شهر
رجب المرجب من شهور سنه احدی و عشرین

ومائتین

البطلان اقرب فان اكثر اهل الحق في جميع الاعصار اقل من اهل الباطل الا ترى ان المسلمين في غاية القلة بالنسبة
الى من سواهم والفرقة الناجية منهم واحدة والهالكة اثنتان وسبعون كما نطق به الحديث المشهور فكيف يحتجون
بالكثرة بعد هذا دليلا على الحقية واما عن الثاني والثالث انهما مقلوبان عليكم ولم تجوزون على سلفنا الاختراع
في الدين ولا تجوزون على سلفكم على ان تطرق الشبهة فيما ذهبتم من الغسل اقرب من في المسح لاحتمال ان يكون امر
بغسل ارجلهم عند الوضوء لازالة النجاسة التي حصل في ارجلهم بسبب الانشقاق وصب البول عليه لا للوضوء ثم
استمروا عليه وجرت عادتهم به حتى اعتقدوا انه من الوضوء ثم تعوضوا به عن المسح لظن ان الغسل مسح وزيادة
كما مرت الاشارة اليه وح لا يكون الغسل اختراعا محضا بل ناشئا عن شبهة اقتضت القول به وشاهد هذا الاخرى
في المسح وايضا الاختلاف في الوضوء ليس مختصا بما هو بيننا وبينكم بل انتم مختلفون في مسح الراس اختلافا شديدا
فان المالكية يوجبون استيعاب الراس كله والحنفية ربعه لا غير والشافعية يكتفون بالمسح على اقل ما يسمى فهل
كان النبي صلى الله عليه وآله يفعل ما يقوله احد هؤلاء الفرق الثلث مدة حيوته ثم اخترع الفرقتان الاخريان
ما شاءوا بعد وفاته او انه صلى الله عليه وآله كان يأتي تارة بما يقوله احدى الفرق واخرى بما يقوله الاخرى كما يدعيه
المخيرون او كان يأتي بالاقسام الثلث كما يقول الجامعون بين الامرين وكيف خفي عليكم ما كان يفعله صلى الله عليه وآله
بحضر جمع كثير وجم غفير حتى اختلفتم هذا الاختلاف الشديد بينكم فما هو جوابكم عن الاختلاف الواقع فيما بينكم
فهو جوابنا عن الاختلاف الواقع بيننا وبينكم والحاصل ان الاختلاف بين الامة في افعال النبي صلى الله عليه وآله
واقواله المتكررة في غالب الاوقات كالاختلاف في قراءة البسملة مع الحمد مثلا وغير ذلك كثيرة فلا ينبغي التعجب
من الاختلاف في الوضوء فقط وتمسكوا ايضا بوجوه اربعة ان المناسب على قول الماسحين ان يقول و
ارجلكم الى الكعاب على صيغة الجمع لان الكعب هو المفصل او القبة وهو في كل رجل واحد على قولهم كما كان المرفق
في كل يد واحد فقال الى المرافق بخلاف راى الغاسلين فان المناسب الكعبين لان الكعب عندهم هما العظمان
الناتيان عن جانبي القدم ظاهران مكشوفان وفي كل رجل كعبان فقوله سبحانه الى الكعبين يكون واقعا في موقعه
الثاني ان الغسل موجب لبراءة الذمة بيقين لانه مسح مع زيادة اذ الغسل مسح وامساس مع جريان الماء فالغاسل
آت بالامرين معا فيكون خارجا عن عهدة التكليف الثالث كل من قال بالمسح قال ان الكعب عظم صغير مستدير
كتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۱۵۲

